

Sygn. akt X GC 1205/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział X Gospodarczy,

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Rafał Lila,

Protokolant: stażysta Marcelina Szychowska

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2016 roku w Szczecinie,

na rozprawie

sprawy z powództwa C. C. E. G., T. W., (...) spółki jawnej w S.

przeciwko B2B (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zapłatę 2.274 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 22 listopada 2014 r.

I. zasądza od pozwanej B2B (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz powoda C. C. E. G., T. W., (...) spółki jawnej w S. kwotę 2.274 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 22 listopada 2014 r;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 717 (siedmuset siedemnastu) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt X GC 1205/15

UZASADNIENIE

W dniu 22 maja 2015 roku powódka (...) spółka jawna w S. wniosła do Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie pozew przeciwko pozwanej B2B (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. domagając się zapłaty 2274,51 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 22 listopada 2014 roku i kosztami postępowania. Uzasadniając podniosła, że w dniu 26 września 2014 roku wystawiła fakturę na kwotę 2274, 51 zł z tytułu sprzedaży na rzecz pozwanej produktów w niej wymienionych. Mimo wydania produktów dnia 26 września 2014 roku oraz wezwania do zapłaty pozwana powyższej należności nie uregulowała.

W dniu 7 lipca 2015 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Szczecin – Centrum w Szczecinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (sygn. akt X GNc 1144/15).

W ustawowym terminie pozwana złożyła skuteczny sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości. Domagała się oddalenia powództwa i zwrotu kosztów procesu. Argumentując na rzecz swojego stanowiska zaprzeczyła, aby strony łączyła umowa o dostawę towarów. Pozwana zaprzeczyła również, aby powódka dostarczyła produkty wymienione na fakturze oraz aby otrzymała przedmiotową fakturę.

Sprawa podlegała rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 16 maja 2013 roku pomiędzy powódką (francyzodawca, CC) a pozwaną (francyzobiorca, partner) zawarta została umowa franczyzy. Umowa ta została zawarta na okres od 16 maja 2013 roku do 30 kwietnia 2023 roku (§ 3 ust. 1 umowy).

Zgodnie z ustaleniami umowy francyzodawca udzielił partnerowi w zamian za wynagrodzenie pieniężne, ustalone zgodnie z umową, prawa do wykorzystywania nazwy i marki C. (...) oraz znaku graficznego (logo) należącego do francyzodawcy, a także posiadanego systemu w celu dostosowania lokalu i prowadzenia w nim kawiarni C. C. w standardzie ustalonym przez CC (§ 1 ust.1 umowy). F. oświadczył, że akceptuje obowiązkowy asortyment sprzedawanych w kawiarni produktów, wykorzystywanych surowców i sposób tworzenia cen przez francyzodawcę, które będą jednakowe dla wszystkich kawiarni w sieci (§ 2 ust. 15 umowy). F. zobowiązał się pod rygorem zapłaty kary umownej w wysokości 5000 zł, że będzie dokonywać zakupów wszystkich sprzedawanych towarów od CC lub wskazanych przez CC. Jednocześnie przyjął do wiadomości, że wymagania te są konieczne i uzasadnione w celu zachowania tożsamości, marki, reputacji i wartości franczyzy. Szczegółowy wykaz cen asortymentu i produktów sprzedawanych przez CC znajdował się w cenniku asortymentu i produktów, dostępnym na Portalu F.. F. zobowiązał się do dokonywania zakupów każdorazowo we własnym imieniu, na własny rachunek (zgodnie z § 2 ust. 18 pkt. II. lit. b umowy).

Strony ustaliły, że wszelkie zawiadomienia lub informacje pomiędzy stronami będą dokonywane na piśmie i będą uznane za doręczone, jeżeli zostaną doręczone osobiście lub listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru na adresy wskazane w komparycji umowy. W przypadkach wyraźnie wskazanych w niniejszej umowie dopuszczalna jest korespondencja w formie elektronicznej email (§ 4 ust. 1 umowy).

dowód:

- umowa franczyzy wraz z załącznikami k. 53-71

Dnia 24 września 2014 roku pozwana złożyła poprzez portal teleinformatyczny dla francyzobiorców zamówienie dotyczące dostarczenia produktów spożywczych do kawiarni należącej do pozwanego, a znajdującej się w S..

Do portalu zamówień na podstawie loginu i hasła udzielanego przez pracownika C. C. dostęp mają francyzobiorcy.

Towar na podstawie dokonanego w powyższy sposób zamówienia dostarczony został za pośrednictwem firmy kurierskiej.

Do kawiarni pozwanej mającej siedzibę w S. towar dostarczany był przez P. G., następnie najczęściej przez kuriera (...), a także transportem francyzodawcy.

Przygotowanie zamówienia polegało na pracy pracownika powódki M. J. (1) w oparciu o dokument zamówienia. Postawienie przez niego znaku (...) przy danym produkcie oznaczało, że produkt ten został zapakowany.

Towar, którego dotyczy sporna faktura został zapakowany do 5 paczek, o czym świadczy zakreślenie okręgiem przez M. J. (1) cyfry 5 na zamówieniu. Również w zestawieniu wykonanych usług opracowanym przez firmę kurierską (...) wskazano 5 paczek jako przedmiot usługi zrealizowanej na podstawie dokumentu (...) (k. 80 akt). Przyjęcie tej przesyłki w dniu 26 września 2014 roku w lokalu w S. zostało potwierdzone podpisem zatrudnionego tam pracownika.

Na podstawie powyższego zamówienia opracowana została faktura VAT nr (...) na kwotę 2 274,51 zł.

dowód:

- zeznania świadka M. J. (1), k. 151-152
- zamówienie nr (...) k. 73-75

- faktura (...) k. 76- 81
- dowód doręczenia k. 82
- wydruk z poczty mailowej, k. 72
- faktura VAT (...) k. 11-12

Zamawianiem towaru w imieniu pozwanej zajmowała się pracownica pozwanego J. C.. Składanie zamówień nie było w żaden sposób dokumentowane. M. J. (1) – pracownik powódki - był osobą kontaktową w sprawach zamówień składanych przez pozwaną. Towar wysyłany przez firmę kurierską odbierany był przez J. C., członków zarządu pozwanej, tj. A. B., L. K.. Odbioru towaru dokonywali także pracownicy lokalu kawiarni w S..

dowód:

- zeznania świadka J. C., k. 148-150
- zeznania świadka M. J. (1), k. 152
- zeznania przedstawiciela powoda T. W., k. 154

W kawiarni w S. pozwana zatrudniała pracownika nazwiskiem M. D.. Na potwierdzeniu odbioru przesyłki kurierskiej zawierającej 5 paczek asortymentu zapakowanego przez M. J. (1) znajduje się podpis osoby o nazwisku D.. Przesyłka zawierająca towar została wydana w dniu 26.09.2014 r. Jednocześnie na dowodzie doręczenia znajduje się wpisane w formie wydruku nazwisko T..

dowód:

- zeznania świadka J. C. k. 148-150,
- potwierdzenie odbioru towaru k. 82.

W lokalu prowadzonym przez pozwaną w S. występowała duża rotacja pracowników. Według wiedzy byłego członka zarządu pozwanej A. B. pod nieobecność kierownika zmiany, czy kierownika lokalu towar mogła odebrać inna osoba, gdy uzgodniła to z J. C..

dowód:

- zeznania świadka A. B. k. 162-165.

Produkty wymienione w fakturze VAT nr (...) stanowią podstawowy asortyment służący generowaniu obrotu przez franczyzobiorców. Dostęp do loginu i hasła w portalu zamówieniowym mają franczyzobiorcy. Bez indywidualnego loginu i hasła nie można złożyć zamówienia.

dowód:

- zeznania przedstawiciela powoda T. W., k. 154-155

W dniu 5 lutego 2015 roku powódkę sporządziła wydruk obejmujący należności pozwanej, w tym kwotę 2274,51 zł, wynikającą z faktury VAT nr (...) z terminem płatności ustalonym na 21 listopada 2014 roku.

Pismem z dnia 6 lutego 2015 roku powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 212529,89 zł.

Powódka wysłała pozwanej duplikaty faktur, w tym duplikat faktury VAT nr (...), które to pozwana odebrała dnia 9 listopada 2015 roku.

dowód:

- saldo księgowe k. 83-84
- ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty z potwierdzeniem nadania, k. 13, 14
- potwierdzenie odbioru, k 168
- zeznania świadka E. K. k. 153
- zeznania przedstawiciela pozwanego L. K., k. 155

- potwierdzenie odbioru przesyłki k. 168

W dniu 27 października 2015 roku odbyło się nadzwyczajne zgromadzenie wspólników B2B (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. – pozwanej, na którym podjęta została uchwała w sprawie odwołania ze składu zarządu dotychczasowego prezesa zarządu A. B. oraz uchwała w sprawie odwołania ze składu zarządu spółki dotychczasowego członka zarządu L. K. i powierzenia mu funkcji prezesa zarządu spółki.

dowód:

- akt notarialny 3593/2015 – dokumenty dołączone do pisma z dn.19.11.2015r., k.117-119

Znak towarowy (...) został zarejestrowany przez organizację (...) w dniu 26 listopada 2001 roku z utratą ważności 31 października 2020 roku. Wniosek o zastrzeżenie przedmiotowego znaku towarowego został złożony 31 października 2000 roku. Obejmował on oznaczenia towarów i usług w klasach według klasyfikacji nicejskiej kategorii 30 (zawierająca m.in. kawę, herbatę), 32 (zawierająca m.in. napoje bezalkoholowe, esencje do produkcji napojów, syropy) oraz 42 (obejmujące m.in. usługi baru, kawiarnie- restauracje).

dowód:

- wydruk z tłumaczeniami tłumaczy przysięgłych – dokumenty dołączone do pisma z dn.19.11.2015r., k 120-143

Sąd zważył co następuje.

Powództwo okazało się uzasadnione w całości.

Podstawę prawną roszczenia stanowił przepis art. 535 k.c. Zgodnie z jego treścią przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy spór sprowadzał się do kwestii zamówienia towaru wymienionego w fakturze VAT nr (...) oraz wydania go pozwanej.

Zdaniem Sądu powodowa spółka w sposób dostateczny wykazała obie te okoliczności.

Strony łączyła umowa franczyzy z dnia 16 maja 2013 r., która przewidywała m.in obowiązek zaopatrywania się pozwanej w produkty u powodowej spółki oraz oznaczała sposób zamawiania towaru przez tzw. portal prowadzony jako system teleinformatyczny. Dostęp do portalu posiadali partnerzy, w tym pozwana poprzez udzielenie im indywidualnego kodu dostępu (login). Jest to okoliczność bezsporna, a szczegółowe korzystanie z portalu przedstawili świadkowie J. C. i pracownicy powódki. Z ich relacji wynika, że zamówienia były składane na odległość, a identyfikacja zamawiającego następowała przez login. Tym samym traci na znaczeniu okoliczność, kto faktycznie zamówienie umieścił w systemie informatycznym, skoro istota zastosowanego systemu zamówień opierała się na identyfikacji elektronicznej związanej z posłużeniem się loginem. Należy wywieść wniosek, że uprawnionym do wprowadzenia

zamówienia do systemu była osoba posługująca się owym unikatowym kodem dostępu. Jeśli partner udostępnił go określonej osobie, to w ten sposób wyraził zgodę na to, aby osoba ta się tym loginem posłużyła przy wprowadzeniu zamówienia do portalu. Z tym, że wprowadzenie zamówienia do systemu mogło być wynikiem samodzielnego ułożenia zamówienia przez osobę której udostępniono login, ale mogło stanowić wyłącznie czynność techniczną tej osoby, polegającą na odznaczeniu w systemie (portalu) pozycji produktowych wskazanych przez osobą uprawnioną do zredagowania zamówienia. Kwestia wewnętrznych procedur stosowanych przez pozwaną w powyższym zakresie nie może stanowić skutecznego zarzutu wobec powódki. Tym bardziej, że brak jest dowodu na okoliczność, że owe wewnętrzne procedury zostały powódce zaprezentowane.

Z zeznań świadka M. J. (1) (k. 151) wynika, że zamówienie na towar objęty fakturą VAT nr (...) otrzymał z konta przypisanego kawiarni pozwanej zlokalizowanej w S.. Świadek zajmował się przygotowaniem towaru objętego zamówieniem i opisał sposób w jaki owo zamówienie weryfikował i jak kompletował asortyment. Zrelacjonował także w jaki sposób towar został zapakowany i wyekspediowany za pośrednictwem firmy kurierskiej. Jego zeznania są logiczne, wewnętrznie spójne, korespondują z danymi zamieszczonymi na dokumentach firmy doręczycielskiej (k. 76-81 i k. 82), a żaden z innych dowodów przeprowadzonych w sprawie nie stoi w sprzeczności z tymi zeznaniami. Z tej przyczyny sąd oparł się na tym dowodzie.

Zwrócić należy uwagę, że występuje zbieżność pomiędzy listą produktów wskazanych w zamówieniu i listą towarów ujętych w spornej fakturze VAT. Brak niektórych produktów w magazynie skutkowało tym, że nie przygotowano ich do dostawy. Świadek M. J. (2) okoliczności te wyjaśnił. Dostrzec również należy chronologię zdarzeń jaka wynika z zamówienia (k. 73-75), na którym zamieszczona jest data „24.09.2014”. Nadaniem przesyłki identyfikowanym, na podstawie podsumowania usług w miesiącu wrześniu 2014 r. opracowanym przez (...), na dzień 25 września 2014 r. (k. 80) i odebraniem jej w lokalu kawiarni w S. w dniu 26 września 2014 r. (k. 82).

Wydanie przesyłki liczącej 5 paczek nastąpiło do rąk pracownika kawiarni w S. M. D.. Zatrudnienie takiej osoby w tym lokalu wynika z zeznań pracownika pozwanej J. C. (k. 149) oraz zeznań świadka M. J. (1) (k. 152). Nadto z zeznań J. C. wynika, że towar w tym lokalu odbierali także inni zatrudnieni w nim pracownicy. Członek zarządu pozwanej L. K. nie znał okoliczności składania zamówienia ani wydania towaru M. D., którego nie spotkał. Z uwagi na brak wiedzy w/w o sprawie jego zeznania pozostawały nieprzydatne dla jej rozstrzygnięcia. Także były członek zarządu pozwanej A. B. nie był w stanie jednoznacznie stwierdzić, czy towar ze spornej faktury został pozwanej wydany. Z jego zeznań wynika natomiast m.in., że rotacja pracowników w kawiarni w S. była duża oraz że towar w lokalu odbierały różne osoby, o ile działały za zgodą J. C.. Natomiast J. C. wyjaśniła, że mogło zdarzyć się tak, aby towar dostarczony do lokalu w S. odebrał zatrudniony w nim M. D..

Na podstawie powyższego nie można przyjąć, że towar został wydany osobie nieuprawnionej. Jego odbiór skwitował pracownik pozwanej zatrudniony i przebywający w kawiarni w S.. Pozwana zatem praktykowała odbieranie przesyłek w lokalu przez zatrudnionych przez nią pracowników. Nie ma podstaw do przyjęcia, że kurier realizujący dostawę zobowiązany był wydać towar jakiejś konkretnej osobie i występowały przeszkody dla których nie mógł uczynić tego na ręce M. D..

Skoro materiał dowodowy w sposób dostateczny potwierdza wykonanie zobowiązania przez sprzedawcę (dostarczenie towaru), to konsekwentnie należało przyjąć, że zaktualizował się obowiązek nabywcy zapłaty ceny.

Wartość dostarczonego towaru wynika z samego zamówienia, albowiem wskazano w nim ceny jednostkoweżądanego asortymentu. Skoro zatem pozwana nie zgłosiła zastrzeżeń co do ilości dostarczonych produktów, a przynajmniej brak na to dowodów, to zobowiązana jest do zapłaty ceny za towar zgodnie ze specyfikacją dokonaną w spornej fakturze, dla której podstawą były pozycje zamówienia.

Z naprowadzonych w sprawie dowodów nie wynika, aby strony ustaliły w sposób szczególny termin płatności za zamówiony towar. Dlatego należało zastosować regułę wynikającą z przepisu art. 488 § 1 k.c. Stosownie do jego treści świadczenia będące przedmiotem zobowiązań z umów wzajemnych (świadczenia wzajemne) powinny być spełnione

jednocześnie, chyba, że z umowy, z ustawy albo z orzeczenia sądu lub decyzji innego właściwego organu wynika, że jedna ze stron obowiązana jest do wcześniejszego świadczenia.

Skoro z potwierdzenia dostawy wynika, że powódka dostarczyła towar w dniu 26.09.2014 r., to w tej samej dacie powinna nastąpić zapłata ceny. Skoro pozwana temu terminowi uchybiła, to z dniem następnym popadła w opóźnienie i z tego tytułu zobowiązana jest zapłacić, na podstawie art. 481 § 1 k.c., odsetki ustawowe. Sąd jednak pozostawał związany granicami żądania pozwu w powyższym zakresie (art. 321 § 1 k.p.c.).

Bez znaczenia dla określenia terminu zapłaty pozostaje okoliczność kiedy doręczono pozwanej sporną fakturę VAT. Jak już wskazano obowiązek zapłaty ceny aktualizował się z chwilą wydania pozwanej towaru, co nastąpiło 26.09.2014 r. Cena zaś wynikała z zamówienia. Skoro pozwana otrzymała zamówiony asortyment, to weryfikując dostawę pod kątem kompletności mogła ustalić należność do której zapłaty pozostawała zobowiązana. Wystawienie i doręczenie dokumentu fiskalnego, wobec braku wyraźnych ustaleń stron, nie jest podstawą dla wykonania obowiązku cywilnoprawnego.

Dla oceny żądania pozostawały obojętne zarzuty pozwanej dotyczące nieważności umowy franczyzowej. Nawet gdyby umowa ta pozostawała nieważna, to nie skutkowałoby to zwolnieniem pozwanej z obowiązku zapłaty ceny za dostarczony jej towar. Oceny żądania dokonano na podstawie umowy sprzedaży. W sposób faktyczny zamówienie zostało złożone przy wykorzystaniu portalu zamówień. Jego realizacja jest potwierdzona dokumentacją firmy kurierskiej (...). Skoro pozwana towar zamówiony odebrała w lokalu i nie zwróciła, to zobowiązana jest zapłacić należność dochodzoną pozwem.

Powyższe okoliczności faktyczne i przywołane przepisy doprowadziły sąd do rozstrzygnięcia zgodnego z żądaniem pozwu.

Rozstrzygając sąd oparł się przede wszystkim na dokumencie zamówienia, dokumentach firmy kurierskiej i tworzących wraz z nimi spójny układ zdarzeń zeznaniach świadka M. J. (1). Zeznania te uzupełnione relacją J. C. tworzą uporządkowany ciąg zdarzeń w osi czasu, charakteryzują się logiką sytuacyjną, wpisują się w pragmatykę obrotu gospodarczego, w którym składanie oświadczeń woli następuje przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego, a realizacja świadczeń następuje przy pomocy firm kurierskich.

Zeznania A. B., E. K. i T. W. dotyczyły ogólnego charakteru współpracy stron, jej elementów charakterystycznych, lecz nie były wprost związane z realizacją zamówienia towarów, których dotyczyła sporna faktura VAT. Tym samym nie mogły one w sposób decydujący przesądzić o żądaniu pozwu.

Kierując się wyrażoną w Kodeksie postępowania cywilnego, w zakresie kosztów procesu, zasadą odpowiedzialności za jego wynik oraz mając na uwadze, że powódka w całości utrzymała się ze swoim stanowiskiem, na podstawie art. 98 § 1 i 3 tegoż kodeksu, należało w całości obciążyć tymi kosztami pozwaną. Na koszty te składała się opłata od pozwu, opłata skarbową od pełnomocnictwa oraz wynagrodzenie pełnomocnika procesowego ustalone stosownie do treści § 6 pkt 3 w zw. z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (T.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 461 ze zm.).